

ทะเบียนราษฎรชาวบ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลเขาทะเล
ตำบลเขาทะเล อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

กิจกรรมที่ 7

กิจกรรมด้านศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

บทนำ

ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรู้ของชาวบ้านที่ได้รับมาจากประสบการณ์และความรู้ที่สั่งสมมาแต่บรรพบุรุษสืบทอดจากรุ่นไปสู่อันระหว่างการสืบทอดได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจนเกิดเป็นความรู้ใหม่ตามสภาพการณ์ของสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

วิถีชีวิตของชาวบ้านเมื่อก่อนเรียบง่ายกว่าทุกวันนี้ มีการอาศัยธรรมชาติและแรงงานเป็นหลักในการทำมาหากิน พวกเขาได้ใช้ความคิดที่บรรพบุรุษถ่ายทอดมาเพื่อการดำรงชีวิต แต่ปัจจุบันถ้าคนในครอบครัวเพิ่มขึ้นจำเป็นต้องขยายพื้นที่ทำกินใหม่ การปรับพื้นที่เพื่อทำนา ทำไร่ ทำสวนแล้วดูแลให้เติบโตและได้ผลเป็นงานที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถ การจับปลาล่าสัตว์ ก็มีวิธีการที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองเช่นกัน

ภูมิปัญญาชาวบ้านเป็นความรู้เรื่องการทำมาหากิน เช่น การจับปลา การจับสัตว์ การปลูกพืช การทอผ้า การทอเสื่อ การสานตะกร้าและเครื่องใช้ด้วยไม้ไผ่ ด้วยหวาย การทำเครื่องปั้นดินเผา การทำเครื่องมือทางเกษตร รวมไปถึงศิลปะ ดนตรี การละเล่นต่างๆ และการรักษาโรคด้วยยาสมุนไพร

ภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีอยู่ในหมู่บ้านชนบทบางส่วนอาจจะหายไป เลิกไปหรือถูกปรับเปลี่ยนไปเป็นอย่างอื่น แต่ก็มีวิธีการใช้ความรู้ที่เกิดประโยชน์ ดังนี้

- การอนุรักษ์ คือ การรักษาความรู้ที่ดั้งเดิม เช่น ประเพณีต่างๆ หัตถกรรม
- การฟื้นฟู คือ การรื้อฟื้นความรู้ที่ดั้งเดิมต่างๆ ที่สูญหายไปหรือเปลี่ยนแปลงไปให้กลับคืนมาเพื่อยังประโยชน์ให้คนในปัจจุบัน
- การประยุกต์ คือ การปรับความรู้เก่ากับความรู้ใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป
- การสร้างใหม่ คือ การคิดค้นสิ่งใหม่ๆ ที่สัมพันธ์กับความรู้เดิม

ภูมิปัญญาชาวบ้านในสังคมปัจจุบัน

ภูมิปัญญาชาวบ้านได้เกิดและสืบทอดกันมาในชุมชนหมู่บ้าน เมื่อวิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับสังคมสมัยใหม่ภูมิปัญญาก็มีการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน

ความรู้จำนวนมากได้สูญหายไปเนื่องจากไม่มีการปฏิบัติสืบทอดต่อกันมา เช่น การรักษาโรคบางอย่าง การใช้สมุนไพรบางชนิด เพราะหมอยาที่เก่งๆ ได้เสียชีวิตโดยไม่ได้ถ่ายทอดให้กับคนอื่นหรือถ่ายทอดแล้วคนต่อมาไม่ได้ปฏิบัติเพราะชาวบ้านไม่นิยมเหมือนเมื่อก่อน จะใช้ยาแผนปัจจุบันและไปหาหมอที่โรงพยาบาลหรือคลินิกซึ่งสะดวกกว่าและรวดเร็วกว่า

งานหัตถกรรมทอผ้าและหัตถกรรมจักสานแม้จะยังเหลืออยู่ไม่น้อยแต่ก็ได้ถูกพัฒนาไปเป็นการค้าไม่สามารถรักษาคุณภาพและมีรูปแบบดั้งเดิมไว้ได้ ส่วนในเรื่องของการทำมาหากินมีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาแทน เช่น ใช้เครื่องจักรกลเข้ามาในการทำเกษตร

การลงแขกทำนาและสร้างบ้านเรือนก็เกือบจะหมดไป มีการจ้างงานกันมากขึ้นเนื่องจากวิถีชีวิตได้เปลี่ยนไป แรงงานก็หายากกว่าสมัยก่อน ผู้คนอพยพย้ายถิ่น บ้างก็เข้าเมือง บ้างก็ไปทำงานที่อื่น ประเพณีงานบุญก็เหลือไม่มากทำได้น้อยต่อเมื่อลูกหลานที่จากบ้านไปทำงานกลับมาเยี่ยมบ้านในเทศกาลสำคัญๆ เช่น ปีใหม่ สงกรานต์ เข้าพรรษา เป็นต้น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหัตถกรรมและเทคโนโลยีพื้นบ้าน เครื่องจักสาน

เมื่อมองย้อนไปในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ในยุคสมัยหินแล้วจะเห็นว่ามนุษย์รู้จักนำวัสดุที่ได้จากธรรมชาติมาสร้างเป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ เช่น หิน กระดุกสัตว์ เปลือกหอย หรือเขาสัตว์ อีกทั้งเครื่องมือเครื่องใช้อื่นๆ อีกคือ เครื่องปั้นดินเผาและเครื่องจักสาน วัตถุประสงค์จากธรรมชาติที่มนุษย์นำมาทำเป็นเครื่องจักสาน เช่น ไม้ไผ่ หวาย ใบตาล ใบลาน ใบมะพร้าว เตย กก กระจุย คล้า เป็นต้น

รูปทรงของเครื่องจักสานที่ทำจากวัสดุธรรมชาติยุคแรกๆ นั้น เป็นการสร้างรูปทรงอย่างง่ายๆ เพื่อให้สวยงามให้ได้ดีเท่าที่มนุษย์ยุคนั้นจะคิดทำขึ้น แล้วจึงพัฒนามาเป็นภาชนะประเภทตะกร้าทรงกระบอกอย่างง่าย ๆ และพัฒนาให้มีรูปทรงที่อ่อนช้อยและมีลวดลายที่ละเอียดประณีตยิ่งขึ้นภายหลัง

สำหรับการทำเครื่องจักสานในประเทศไทยนั้นเชื่อว่า มีการทำสืบทอดกันมาช้านานตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ไม่ปรากฏหลักฐานให้เห็นชัดเจนหรือการกล่าวถึงในเอกสารทางประวัติศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเครื่องจักสานเป็นเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันที่มีแพร่หลายและใช้กันทั่วไปจนเป็นสิ่งสามัญ ซึ่งไม่ได้เข้ามามีส่วนสัมพันธ์กับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์

การทำเครื่องจักสานนั้นเป็นศิลปหัตถกรรมประเภทหนึ่ง และได้พัฒนาในด้านต่างๆ มาโดยตลอดทั้งการใช้วัสดุดิบ การสร้างรูปทรงและลวดลายให้สอดคล้องกับประโยชน์ใช้

สอยมากที่สุด ดังปรากฏเครื่องจักสานนานาชนิดอยู่ในทุกภาคของประเทศในปัจจุบันเป็นจำนวนมาก

ความหมายและลักษณะของเครื่องจักสาน

เครื่องจักสาน เป็นงานศิลปหัตถกรรมอย่างหนึ่งสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีการสอดขัดและสานกันของวัสดุที่เป็นเส้น เป็นริ้ว โดยสร้างรูปทรงของสิ่งประดิษฐ์นั้นขึ้นตามความประสงค์ในการใช้สอย การสร้างเครื่องจักสานของมนุษย์โดยทั่วไปขึ้นอยู่กับเงื่อนไขความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอยตามสภาพภูมิศาสตร์ประสานกับชนบประเพณี ความเชื่อ ศาสนา และวัสดุในท้องถิ่นนั้นๆ ประกอบกันขึ้นเป็นเครื่องจักสาน

อย่างไรก็ตาม การทำเครื่องจักสานนั้นเป็นผลิตรกรรมพื้นบ้านพื้นเมืองที่มีทำกันมาแต่โบราณ คำว่า เครื่องจักสาน โดยทั่วไปมักหมายถึงสิ่งทีผลิตขึ้นด้วยมือ โดยวิธีจักสาน ถัก และทอเป็นหลัก การเรียกเครื่องจักสานว่าจักสานนั้น เข้าใจว่าเป็นคำที่เรียกขึ้นตามวิธีการที่ทำให้เกิดเครื่องจักสานขึ้นนั่นเอง เพราะเครื่องจักสานต่างๆ จะสำเร็จขึ้นเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์นั้นจะต้องผ่านกระบวนการที่ประกอบขึ้นด้วยการจัก การสาน และการถักหรือการขัดกันของวัสดุที่ผ่านกระบวนการจักแล้ว

จัก คือการนำวัสดุมาทำเป็นเส้น เป็นแฉก หรือเป็นริ้ว เพื่อความสะดวกในการสาน ซึ่งถือเป็นขั้นตอนในการเตรียมวัสดุในการทำเครื่องจักสานเป็นขั้นแรก ลักษณะของการจัก โดยทั่วไปขึ้นอยู่กับลักษณะของวัสดุแต่ละชนิดซึ่งมีวิธีการที่แตกต่างกันเช่น วัสดุที่นำมาจักให้เป็นเส้น เป็นริ้วนั้นทำจากไม้ไผ่หรือหวายมักเรียกว่าตอก ซึ่งมีสองลักษณะคือตอกพื้นและตอกตะแดง การจัก-ตอกถือได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการทำเครื่องจักสาน และผู้สานจะต้องรู้จักเลือกสรรและพิถีพิถันเพื่อให้ได้วัสดุที่ดีซึ่งจะมีผลต่อความคงทนและความประณีตสวยงามของเครื่องจักสานด้วย

สาน เป็นขั้นตอนที่สำคัญของการทำเครื่องจักสานถัดจากการจัก การสานนั้นถือได้ว่าเป็นกระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่นำวัสดุธรรมชาติมาใช้ประโยชน์โดยใช้ความคิดและมีมือมนุษย์เป็นหลัก การสานของคนไทยนั้นถือได้ว่าเป็นความรู้พื้นบ้านที่สืบทอดกันมาช้านาน โดยวิธีการถ่ายทอดให้กันในครอบครัวชนิดพ่อสอนโดยไม่ได้มีการจำเรียนกันอย่างจริงจัง และไม่ได้มีการจดบันทึกเป็นตำรับตำราแต่อย่างใด แต่เป็นการถ่ายทอดสืบทอดกันมาแต่บรรพบุรุษซึ่งบางอย่างก็อาจจะเปลี่ยนรูปทรงและลวดลายไปบ้างและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้มักจะเปลี่ยนไปอย่างช้าๆ ชนิดค่อยเป็นค่อยไป

การสานเครื่องจักสานโดยทั่วไปแล้วอาจจำแนกเป็นลักษณะใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1. การสานด้วยวิธีการสอดขัด
2. การสานด้วยการสอดขัดกันด้วยเส้นทแยงมุม
3. การสานด้วยวิธีขัดเป็นวง

อย่างไรก็ตาม วิธีการสานเครื่องจักสานในท้องถิ่นต่างๆ ของไทยนั้นจะขึ้นอยู่กับความนิยมของท้องถิ่นที่สืบทอดกันมามากกว่าอย่างอื่น

การถัก การถักเป็นกระบวนการประกอบที่ช่วยในการทำเครื่องจักสาน การถักจะใช้วัสดุที่เป็นเส้นอ่อนและมีความยาวพอสมควรซึ่งส่วนมากจะเป็นการเสริมความแข็งแรงของโครงสร้างภายนอก เช่น ขอบ ทา ปาก ก้นของเครื่องจักสาน และเป็นการเพิ่มความสวยงามไปด้วย

การทำเครื่องจักสานซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นหัตถกรรมหรือศิลปหัตถกรรมพื้นๆ ที่ไม่มีกรรมวิธีที่สลับซับซ้อน แต่ในด้านความคิดสร้างสรรค์แล้วจะเห็นว่าการจักสานเป็นความคิดที่แยบยลและเรียบง่ายอย่างหนึ่งของมนุษย์ มีขั้นตอนเป็นระเบียบแบบแผนเป็นของตนเองอย่างง่ายแต่ได้สัมฤทธิ์ผลในด้านประโยชน์ใช้สอยสูงยิ่งจากอดีตมาจนปัจจุบัน

สาเหตุของการสร้างเครื่องจักสาน

เครื่องจักสานในประเทศไทยปัจจุบันนั้นเกิดขึ้นตามความจำเป็นในการดำรงชีวิตที่มีผลมาจากแรงผลักดันอันเป็นสาเหตุของการทำเครื่องจักสานที่สำคัญ 3 ประการดังนี้

1. ความจำเป็นในการดำรงชีวิต

การดำรงชีวิตในชนบทจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมือเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านที่สามารถผลิตได้เองมาช่วยให้เกิดความสะดวกสบาย เครื่องจักสานได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการกินอยู่หลับนอนอย่างยากที่จะแยกออกได้ เครื่องจักสานที่เกี่ยวข้องกับการบริโภค เช่น กระติบข้าวเหนียว ฝาชี เป็นต้น เครื่องจักสานที่ทำขึ้นเพื่อใช้ในการพักอาศัย เช่น เสื่อ ผาบ้าน เป็นต้น เครื่องจักสานได้เข้ามามีส่วนสัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในชนบทอย่างมากซึ่งเป็นของใช้ที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตที่จะขาดไม่ได้ แม้บางท้องถิ่นจะไม่มีวัสดุสำหรับทำเครื่องจักสานก็มักจะซื้อหรือหาวัสดุจากถิ่นอื่นมาทำ ทั้งนี้เนื่องจากเครื่องจักสานนอกจากจะอำนวยความสะดวกในการใช้สอยเฉพาะอย่างได้ดีแล้ว ยังมีราคาพอประมาณที่สามารถหาซื้อไว้ใช้ได้

2. สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติตามสภาพภูมิศาสตร์

สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาตินั้นเป็นแรงผลักดันที่ทำให้เกิดเครื่องจักสานที่สำคัญทางหนึ่ง เพราะคนไทยส่วนใหญ่มีอาชีพทางเกษตรกรรมจึงจำเป็นต้องทำมาหากินตาม

สภาพสิ่งแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ของท้องถิ่นนั้นๆ ที่เห็นได้ชัดคือ เครื่องมือเครื่องใช้ในการจับปลา และสัตว์น้ำจืด เช่น ลอบ ไซ คุ่ม ลัน เป็นต้น

3. ความเชื่อ ขนบประเพณี และศาสนา

เครื่องจักสานจำนวนไม่น้อยเกิดขึ้นจากผลของความเชื่อตามประเพณี และศาสนาของท้องถิ่นนั้นๆ เช่น เสื่อ เป็นต้น

ความจำเป็นในการผลิตเครื่องจักสานขึ้นใช้นั้นนอกจากสาเหตุทั้งสามประการแล้ว ในปัจจุบันได้พบว่าเครื่องจักสานกลายเป็นอาชีพทรงของชาวชนบทซึ่งใช้เวลารว่างในบางฤดูกาลเป็นรายได้พิเศษจำนวนไม่น้อย

เครื่องจักสานในตำบลเขาทะลุ

จากการที่ได้เข้าไปศึกษาและสำรวจเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในตำบลเขาทะลุ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร พบภูมิปัญญาทางด้านเครื่องจักสานดังนี้

1. ลอบ
2. ไซ
3. คุ่ม
4. กระตั้งไม้ไผ่
5. ตะกร้าใส่ผลไม้จากก้านมะพร้าว
6. นางซ้อนกึ่ง
7. สุ่มจับปลา
8. สุ่มไก่
9. หมวกเขือกฟาง
10. อีจู้
11. กระชังใส่ปลา
12. รั้งไถ่
13. เข่งใส่ผลไม้
14. กระจอบ
15. ฝาบ้าน (ฝาขัดไม้ไผ่)
16. กระติบข้าวเหนียว

จากเครื่องจักสานดังกล่าวข้างต้นสามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่างๆ ตามหน้าที่ใช้-สอย (functions) อย่างกว้างๆ ได้ดังนี้

1. เครื่องจักรสานที่ใช้ในการบริโภค ได้แก่ กระติบข้าวเหนียว
2. เครื่องจักรสานที่ใช้เป็นภาชนะ ได้แก่ กระด้งไม้ไผ่ ตะกร้าใส่ผลไม้ กระชังใส่ปลา เข่งใส่ผลไม้ กระจอบ
3. เครื่องจักรสานที่ใช้เป็นเครื่องเรือน ได้แก่ ฝาบ้าน
4. เครื่องจักรสานที่ใช้เป็นเครื่องกันแดดกันฝน ได้แก่ หมวกเขือก ฟาง
5. เครื่องจักรสานที่ใช้ในการจับ ดัก กักสัตว์ ได้แก่ ลอบ ไซ ตุ่ม นางช้อนกุ่ม สุ่ม-จับปลา สุ่มไก่ ลัน รังไก่

ภูมิปัญญาทางด้านเครื่องจักสานในตำบลเขาทะเล

1. ลอบ

เจ้าของภูมิปัญญา/ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นายไพโรจน์ พันธุ์ทอง อายุ 56 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 24/1 หมู่ที่ 1 ตำบลเขาทะเล อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

มีความสนใจในการประดิษฐ์เครื่องมือประเภทจับสัตว์น้ำและประกอบกับทำขึ้นเพื่อใช้จับสัตว์น้ำมาประกอบอาหาร

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

ขั้นตอนที่ 1 ตัดไม้ไผ่ 8 ท่อน ความยาวประมาณ 120 เซนติเมตร

ขั้นตอนที่ 2 นำไม้ 3 ท่อน มาทำเป็นรูปตัวยู

ขั้นตอนที่ 3 นำไม้อีก 3 ท่อน มาผูกด้วยหวายติดกับหลังตัวยูและปลายทั้งสองข้าง

ขั้นตอนที่ 4 นำไม้ 2 ท่อนที่เหลือทาด 45 องศา แล้วผูกด้วยหวาย

ขั้นตอนที่ 5 นำตาข่ายมาคลุมโดยยึดด้วยลวดให้แน่นแรง

วิธีการใช้

ใช้จับปลาน้ำจืดโดยนำลอบไปวางบริเวณทางน้ำไหลหรือลำธารโดยไม่ต้องใส่เหยื่อ ปลาจะเข้าทางปากของลอบแล้วออกไม่ได้

เจ้าของภูมิปัญญา/ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นายไพโรจน์ พันธุ์ทอง อายุ 56 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 24/1 หมู่ที่ 1 ตำบลเขาทะเล อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

มีความสนใจในการประดิษฐ์เครื่องมือประเภทจับสัตว์น้ำและประกอบ

กับทำขึ้นเพื่อให้จับสัตว์น้ำมาเป็นอาหาร

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

ขั้นตอนที่ 1 เหลาไม้ไผ่ผ่าเป็นตอกโดยเหลาให้มีลักษณะกลม ต้องการ

ขนาดกว้างเท่าไรก็ได้จำนวนตอกมากขึ้นเท่านั้น

ขั้นตอนที่ 2 นำเหล็กหรือหวายมามัดทำเป็นหน่อง หรือวงกลมข้างใน

เพื่อทำให้ไซเป็นรูปทรงกลม

ขั้นตอนที่ 3 ท่างของไซจะใช้ไม้ไผ่ทำเป็นตอก แล้วทำการมัดเป็นรูป

สามเหลี่ยมปลายเปิด

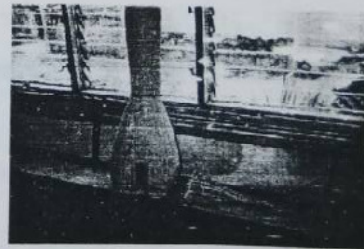
ขั้นตอนที่ 4 เอาจามาผูกติดกับไซที่ทำเสร็จแล้ว

วิธีการใช้

ใช้ดักปลาหน้าจืดบริเวณทางน้ำไหลหรือลำธารโดยยกคันดินเป็นคูแล้ว

เสียบไม้ข้างๆ ไซเพื่อจะใช้เชือกผูกไซไว้ไม่ให้ลอยตามกระแสน้ำ

3. ตุ่ม

ภาพที่ 7.1 นายเสนอ ศรีวิไล ผู้ประดิษฐ์ตุ้ม

เจ้าของภูมิปัญญา/ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นายเสนอ ศรีวิไล อายุ 62 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 21 หมู่ที่ 1 ตำบลเขาทะเล อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

ได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ จึงทำขึ้นเพื่อใช้ในการทำมาหากิน

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

เหลาไม้ไผ่เป็นดอกนำมาสานเป็นรูปคล้ายชะลอม ทำทางให้ปลาเข้าบริเวณส่วนล่าง ส่วนด้านบน ทำเสร็จแล้วให้นำมาลนไฟเพื่อความแข็งแรง

วิธีการใช้

ใช้จับปลาน้ำจืดโดยใส่ขี้เถ้าลงในตุ้มแล้วนำตุ้มไปจมน้ำจนเกือบถึงคอของตุ้มไข่ไม้ไผ่เสียบข้างๆ ของตุ้มเพื่อไม่ให้ตุ้มลอย

4. กระดังไม้ไผ่

ภาพที่ 7.2 นายฮีม อางดี ผู้ประดิษฐ์กระดังไม้ไผ่

เจ้าของภูมิปัญญา/ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นายฮีม อางดี อายุ 62 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 246 หมู่ที่ 10 ตำบลเขาทะลุ อำเภอลี้ จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

ทำขึ้นเพื่อให้ใช้ประโยชน์ในการตากกาแฟหรือคัดเมล็ดกาแฟที่ไม่

ต้องการออก

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

ขั้นตอนที่ 1 ตัดไม้ไผ่มาทำเป็นดอกแบนๆ

ขั้นตอนที่ 2 เหลาให้เรียบโดยเอาเสี้ยนไม้ไผ่ออก

ขั้นตอนที่ 3 สานเป็นแผ่นโดยใช้ลายสองหรือลายคู่

ขั้นตอนที่ 4 ยกขึ้นเป็นรูปกระดัง vv ใส่ขอบโดยใช้ไม้ไผ่เหลาให้แบนและหนาพอประมาณ หลังจากนั้นมัดให้ขอบติดกับตัวกระดัง

วิธีการใช้

ใช้ตากกาแฟหรือคั่วเมล็ดกาแฟที่ไม่ต้องการออก

5. ตะกร้าใส่ผลไม้จากก้านมะพร้าว

ภาพที่ 7.3 นางประทีป สมบุญ ผู้ประดิษฐ์ตะกร้าใส่ผลไม้จากก้านมะพร้าว

เจ้าของภูมิปัญญา/ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นางประทีป สมบุญ อายุ 61 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 135 หมู่ 6 ตำบลเขาทะเล อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

ตอนเด็กๆ เห็นแม่กับย่าทำก็เกิดความสนใจและอยากจะทำบ้างจึงได้ฝึก

ทำ และในปัจจุบันก็ได้ทำขึ้นเพื่อเป็นการจำหน่ายบ้างหากมีผู้สนใจต้องการซื้อ

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

ขั้นตอนที่ 1 สานฐานหรือก้นตะกร้า

ขั้นตอนที่ 2 สานขึ้นเป็นตะกร้าตามรูปทรงที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อได้รูปทรงตะกร้าแล้วก็มัดให้โค้งกลับมาที่ฐานตะกร้าอีก

โดยนำมาพันรอบฐานตะกร้า

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อสานเสร็จแล้วนำไปทาแลคเกอร์ เพื่อความสวยงามและ

แข็งแรง

วิธีการใช้

ใช้ใส่ผลไม้ตามต้องการ

6. นางช้อนกุ้ง

เจ้าของภูมิปัญญา/ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นางประไพ วิชัยดิษฐ์ อายุ 52 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 84/1 หมู่ที่ 5 ตำบลเขาทะเล อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

เพื่อใช้ในการจับกุ้งนำมาประกอบอาหาร

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

ขั้นตอนที่ 1 ใช้ไม้ไผ่หนึ่งอันเป็นแกนกลางหรือเรียกว่าดักกลาง

ขั้นตอนที่ 2 ขึ้นต้นด้วยไม้ 4 อันแล้วแล้วใช้ไม้ขีดขึ้นขัดลงจนเป็นรูปทรงที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อสานเสร็จแล้วให้ทำขอบด้วยหวาย

วิธีการใช้

ใช้ในการจับลูกกุ้งโดยช้อนบริเวณริมตลิ่งหรือเขตหินที่มีน้ำไม่ลึกมากนัก

7. สุ่มจับปลา

เจ้าของภูมิปัญญา/ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นางประไพ วิชัยดิษฐ์ อายุ 52 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 84/1 หมู่ที่ 5 ตำบลเขาทะเล อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

ทำขึ้นเพื่อใช้ในการจับปลาเนื่องจากช่วงฤดูฝนจะมีปลาชุมมาก

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

ขั้นตอนที่ 1 ใช้ไม้ไผ่ 57 - 60 อันเหลาให้ปลายแหลม

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มทำจากด้านหัวก่อนโดยใช้เชือกร้อยเรียกว่ากรอง (สุ่มจะมีขนาดกว้างตามขนาดของกรอง)

ขั้นตอนที่ 3 นำไม้ไผ่ที่เตรียมไว้มาวางให้เป็นรูปสุ่มแล้วใช้เชือกมัดยึดให้ติดกันให้แน่น

วิธีการใช้

ใช้จับปลาน้ำจืดบริเวณที่น้ำไม่ลึกมากนักโดยการครอบสุ่มลงแล้วใช้มือ

ล้วงเข้าไปในสุ่มดูว่าได้ปลาหรือไม่แล้วก็ทำการสุ่มไปเรื่อยๆ

ภาพที่ 7.4 นายอำเภอ ศรีสวัสดิ์ ผู้ประดิษฐ์สุ่มไก่

เจ้าของภูมิปัญญา/ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นายอำเภอ ศรีสวัสดิ์ อายุ 54 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 50 หมู่ที่ 5 ตำบลเขาทะเล อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

ชอบเลี้ยงไก่ชนจึงคิดอยากที่จะประดิษฐ์สุ่มไก่ขึ้น ในการทำก็ได้ดูจากคนที่เคยทำมาก่อนเป็นตัวอย่าง

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

ขั้นตอนที่ 1 เหลาไม้ไผ่สี่เหลี่ยมให้เป็นดอกโดยมีขนาด ความยาว และจำนวนตามต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 ทำหัวด้านบนของสุ่มโดยใช้ไม้ไผ่อันเดียวมาขัดล้อมกันเป็นรูปวงกลม

ขั้นตอนที่ 3 วางดอกโครงข้างในหัวให้ชิดกันเรื่อยๆ แล้วจับเป็นคู่มาขัดกันบนล่างให้ครบรอบ (ดอกโครงนั้นขนาดเล็กสุด 14 อัน และใหญ่สุด 22 อัน แล้วแต่ขนาดของสุ่มแต่ต้องเป็นคู่เสมอ)

ขั้นตอนที่ 4 นำโครงเวียนมาสอดขัดกันพอสุดไม้แล้วใช้เชือกผูกปลาย

ขั้นตอนที่ 5 ขัดบนล่างอีก 1 รอบแล้วใช้โครงเวียนมาสอดเหมือนขั้นที่ 4

ขั้นตอนที่ 6 จากคว่ำอยู่ก็หงายขึ้น แล้วขัดขึ้นขัดลงใส่โครงเวียนเหมือนเดิมจนเสร็จ

หมายเหตุ โครงเวียน 2 วง จะได้สูมขนาดเล็ก - กลาง และโครงเวียน
3 วง จะได้สูมขนาดใหญ่

วิธีการใช้

ใช้คล้องไถตัวผู้เพื่อไม่ให้ตีกันโดยส่วนใหญ่จะใช้คล้องไถชน

9. หมวกเชือกฟาง

ภาพที่ 7.5 นางประทีป สมบุญ ผู้ประดิษฐ์หมวกเชือกฟาง

เจ้าของภูมิปัญญา/ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นางประทีป สมบุญ อายุ 61 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 135 หมู่ที่ 6 ตำบลเขาทะเล อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

ได้แนวคิดมาจากการทำตะกร้าจึงต้องการดัดแปลงทำเป็นหมวก

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

เริ่มจากส่วนหัวโดยสานเป็นสายสองให้มีขนาดเท่ากับศรีษะ แล้วจึงสาน

ต่อไปโดยแยกให้กว้างขึ้นเป็นปีกหมวก เมื่อสานปีกเสร็จแล้วจึงพันริมให้เรียบร้อย

วิธีการใช้

ใช้สวมกันแดด

10. ซีจู้

ภาพที่ 7.6 นายสงค์ จันทเกตุ ผู้ประดิษฐ์ซีจู้

เจ้าของภูมิปัญญา / ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นายสงค์ จันทเกตุ อายุ 74 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 267 หมู่ที่ 3 ตำบลเขาทะลุ อำเภอลวิ จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

ทำขึ้นเพื่อใช้คัดปลาไหล

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

ขั้นตอนที่ 1 คัดไม้ไผ่สีสุกมาทำเป็นดอก

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มสานจากก้นโดยวน 3 รอบแล้วจึงใช้ไม้ค้ำกับไม้ให้เป็นรูปทรงซีจู้ และสานต่อไปจนเสร็จ

ขั้นตอนที่ 3 ทำขอบปากด้านบน

ขั้นตอนที่ 4 เจาะรูขาเพื่อเป็นทางให้ปลาเข้า

วิธีการใช้งาน

ใช้ในการคัดปลาไหลโดยคำปูหรือซีปลาทุใส่ลงไปในซีจู้แล้วนำไปตั้งในน้ำโดยจะขยี้ดินออกบางส่วนแล้วจึงตั้งซีจู้ให้เสมอกับดินเพื่อที่ปลาไหลจะเข้าง่ายส่วนมากจะใส่ค้ำบริเวณน้ำตื้น

11. กระชังใส่ปลา

เจ้าของภูมิปัญญา / ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นายสงค์ จันทเกตุ

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 267 หมู่ที่ 3 ตำบลเขาทะลุ อำเภอลวิ จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

ต้องการใช้เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ใส่ปลาหลังจากที่จับได้แล้ว

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

- ขั้นตอนที่ 1 นำไม้ไผ่มาเหลาเป็นดอก
- ขั้นตอนที่ 2 นำมาร้อยติดกันเป็นลักษณะทรงกระบอก
- ขั้นตอนที่ 3 ปิดของด้านบนและล่างโดยใช้ไม้แผ่นบาง
- ขั้นตอนที่ 4 ทำรูสำหรับใส่ปลาตรงกลางให้เป็นรูสี่เหลี่ยมแล้วร้อยเชือกสำหรับถือ

วิธีการใช้งาน

ใช้ใส่ปลาหลังจากที่จับเสร็จแล้ว

12. รังไก่

เจ้าของภูมิปัญญา / ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นางสุภาพ นียกิจ อายุ 33 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 209/1 หมู่ที่ 11 ตำบลเขาทะเล อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

เพื่อต้องการใช้เป็นที่สำหรับไก่ฟักไข่เนื่องจากมีการเลี้ยงไก่จำนวนมาก

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

- ขั้นตอนที่ 1 ตัดไม้ไผ่มาทั้งลำความยาวตามต้องการ
- ขั้นตอนที่ 2 ผ่าปลายข้างหนึ่งเป็นซี่เล็กๆ
- ขั้นตอนที่ 3 เอาไม้ไผ่อีกส่วนหนึ่งมาทำเป็นดอก
- ขั้นตอนที่ 4 นำดอกที่เตรียมไว้ ไปสานลายขัดกับไม้ไผ่ที่ผ่าเตรียมไว้ให้เป็นรูปทรงกรวย

วิธีการใช้งาน

ปักปลายด้านหนึ่งกับพื้นดินหรือยึดไว้ให้แข็งแรง แล้วนำแม่ไก่กับไข่ที่

ต้องการฟักไปใส่ไว้

ภาพที่ 7.7 นางสุภาพ นียกิจ ผู้ประดิษฐ์เชิงใส่ผลไม้

เจ้าของภูมิปัญญา / ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นางสุภาพ นียกิจ อายุ 33 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 209/1 หมู่ที่ 11 ตำบลเขาทะลุ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

ทำขึ้นเพื่อจำหน่ายต้องการมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

ขั้นตอนที่ 1 ตัดไม้ไม้มากำเป็นดอก

ขั้นตอนที่ 2 ทำดอกขัดมีความยาวประมาณ 5 ดอก

ขั้นตอนที่ 3 เริ่มสานจากกันเซ่ง โดยขัดขึ้นขัดลงจนได้รูปทรงที่ต้องการ แล้วทำขอบปาก-เซ่งให้มีความแข็งแรง

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อสานเสร็จแล้วก็ทำเป็นหูหิ้ว 2 ข้าง

วิธีการใช้งาน

ใช้ใส่ผลไม้

zahl 78 vromen vidual fischerforn

A-magelövar fischerf

fa - vromen vromen vidual sig 14 0

faq : 0 vromen sig 10 0 vromen sig 10 0 vromen sig 10 0

magelövar vromen vidual

magelövar vromen vidual

magelövar vidual

magelövar vidual

magelövar vidual

magelövar vidual

magelövar

Magelövar

Magelövar

15. ฝ้ายบ้าน (ฝ้ายชนิดไม่ไผ่)

ภาพที่ 7.9 นายถวิล ไทยสวี่ กำลังสานฝ้ายชนิดไม่ไผ่

เจ้าของภูมิปัญญา / ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : นายถวิล ไทยสวี่ อายุ 52 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 7 หมู่ที่ 1 ตำบลเขาทะลุ อำเภอสวี่ จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

ทำขึ้นเพื่อใช้กันกระตอมสำหรับเป็นที่พักฝอย

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

ขั้นตอนที่ 1 ตัดไม้ไผ่เตรียมให้มีขนาดความกว้างและยาวเท่ากับฝ้ายบ้าน
ที่ต้องการ แล้วนำมาผ่าเป็น 2 ซีก

ขั้นตอนที่ 2 คัดข้อออกแล้วสับตามยาวอย่าให้แยกจากกัน

ขั้นตอนที่ 3 สานเป็นลายขัด ลายขยง ลายสาม หรือลายคุบตาม
ต้องการ

วิธีการใช้

ใช้ขัดเป็นฝ้ายบ้าน

16. กระต๊อบข้าวเหนียว

ภาพที่ 7.10 มารถุ่ยไขว่ มารถุ่ยไขว่ (ผู้ประดิษฐ์กระต๊อบข้าวเหนียว)

เจ้าชองชุกมีปัญญา ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : มารถุ่ยไขว่ มารถุ่ยไขว่ อายุ 73 ปี

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 123 หมู่ที่ 2 ตำบลเขาชะเมา อำเภอเขาชะเมา

เขตจังหวัดระยอง

เมื่อแรกทำกระต๊อบชุกมีใจนึกอยากจะทำกระต๊อบเป็นทำนบมากระต๊อบ
จนได้ถูกใช้เป็นที่วางของในวัดบ้านเขาชะเมา และได้ทำมาตั้งแต่ปี 14 จนถึง
เป็นในมาจนถึงปัจจุบัน

ขั้นตอนในการทำ

ขั้นตอนที่ 1 : ต้มข้าว

ขั้นตอนที่ 2 : ต้มข้าวเหนียวจนสุก

ขั้นตอนที่ 3 : นำข้าวเหนียวไปนึ่ง

ขั้นตอนที่ 4 : ต้มข้าวเหนียวจนสุกแล้วนำใส่กระต๊อบ
หรือตะกร้า

ขั้นตอนที่ 5 : นำใส่ถุงพลาสติก

ขั้นตอนที่ 6 : ต้มข้าวเหนียวจนสุก

ขั้นตอนที่ 7 : นำใส่ถุงพลาสติก

ที่มา

วัดเขาชะเมา

ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านเครื่องมือประดิษฐ์ และเครื่องมือทำมาหากิน
1. เรือขวนลอย

ภาพที่ 7.11 การประดิษฐ์เรือขวนลอย

เจ้าของภูมิปัญญา/ผู้ประดิษฐ์

ชื่อ - นามสกุล : คุณ อำไพ ศรีสวัสดิ์ อายุ 54 ปี

ที่อยู่ : 75/5 หมู่ที่ 5 ตำบลเขาทะเล อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

เหตุหรือแรงจูงใจในการประดิษฐ์คิดค้น

เนื่องจากผู้ประดิษฐ์มีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอลิขิต จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบอาชีพประมง มีโอกาสที่ได้หัดทำเรือจากพ่อเพื่อใช้ในการหาปลาและขายให้กับชาวประมงด้วยกัน เมื่อย้ายมาอยู่ที่ตำบลเขาทะเลก็เลยลองทบทวนการทำเรือในเวลารว่างๆ เพื่อที่จะได้ให้ลูกขายเอาไว้ใช้

ขั้นตอนในการประดิษฐ์

- ขั้นตอนที่ 1 เอาแบบกงมาทาบและตัดตามขนาดที่ต้องการ
- ขั้นตอนที่ 2 วางกระดูกงูเรือ
- ขั้นตอนที่ 3 วางโครงหัว โชนท้ายโดยใช้ตะปูตอก
- ขั้นตอนที่ 4 ขึ้นกระดานข้างเรือประกบกับกงให้เข้ากับลักษณะของเรือ
- ขั้นตอนที่ 5 ไล่ชั้นปิดกระดานเพื่อป้องกันรื้อและไม่ให้ไม้ผุ
- ขั้นตอนที่ 6 ทาสีกันเฟรียง ประการัง

ปัญหาและอุปสรรคของผู้ประดิษฐ์/ผู้คิดค้น

ด้านการออกแบบ แบบยังเป็นที่ใช้กันทั่วไปยังไม่มีการดัดแปลงแบบให้

ใช้ได้ในท้องถิ่น

ด้านการหาวัสดุ

ไม่เริ่มหายากเพราะป่าไม้ถูกทำลายไปมากและถ้าซื้อ

ไม้ก็จะมีราคาแพง

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี

ที่	ชื่อ-สกุล	ว/ด/ป เกิด	ที่อยู่	ภูมิปัญญา/ความเชี่ยวชาญ
๑	นายประมวล บ้องโรสงค์	๓ มิ.ย. ๒๔๘๙	๒๐/๙ ม.๑ ต.เขาทะเล	เป่าเสียงแคน
๒	นายที ปัสสาสิงห์	๒๐ มี.ค. ๒๔๙๕	๘๒/๒ ม.๑๑ ต.เขาทะเล	เป่าเสียงแคน
๓	นายสมิท ชมเชย	๑๕ เม.ย. ๒๔๙๘	๗๔ ม.๑๑ ต.เขาทะเล	ตีกลอง ฉิ่งฉาบ กลองชุด ร้องเพลงลูกทุ่งย้อนยุค
๔	นางสุวรรณ โจมกลาง	๒๘ ส.ค. ๒๕๕๒	๒๑๕ ม.๑๑ ต.เขาทะเล	ร้องเพลงโคราช
๕	นางขาว จอดนอก	๒๔๙๑	๑๗๕ ม.๘ ต.เขาทะเล	ทำบายศรีจากใบตอง พับดอกกุหลาบจากใบเตย
๖	นางทองคำ แผลงฤทธิ์	๒๓ มิ.ย. ๒๔๙๖	๓๗/๑ ม.๕ ต.เขาทะเล	ทำบายศรี

ด้านอุตสาหกรรม หัตถกรรม จักสาน

ที่	ชื่อ-สกุล	ว/ด/ป เกิด	ที่อยู่	ภูมิปัญญา/ความเชี่ยวชาญ
๑	นายประมวล บ้องโรสงค์	๓ มิ.ย. ๒๔๘๙	๒๐/๙ ม.๑ ต.เขาทะเล	สานตะกร้าไม้ไผ่
๒	นายแก้ว ประมุขจะโก	๑ ต.ค. ๒๔๘๖	๔๘/๑ ม.๔ ต.เขาทะเล	ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว
๓	นางทองคำ แผลงฤทธิ์	๒๓ มิ.ย. ๒๔๙๖	๓๗/๑ ม.๕ ต.เขาทะเล	ทำไม้กวาดดอกอ้อ ทอผ้า ทอเสื่อกก ทำหมอนพิง
๔	นางจันทร์ เรียบโรสง	๑๕ มี.ค. ๒๔๘๔	ม. ๘ ต.เขาทะเล	ทำไม้กวาดดอกอ้อ
๕	นางบานเย็น สันรัมย์	๒๔๙๖	๑๕๘ ม.๓ ต.เขาทะเล	ทอผ้า ผ้าฝ้าย การสาวไหม
๖	นางไสว ปาสาจะ	๓ ม.ค. ๒๔๘๕	๒๓๔ ม.๓ ต.เขาทะเล	ทอผ้า ผ้าฝ้าย การสาวไหม

ด้านศาสนา จริยธรรม

ที่	ชื่อ-สกุล	ว/ด/ป เกิด	ที่อยู่	ภูมิปัญญา/ความเชี่ยวชาญ
๑	นายสมิท ชมเชย	๑๕ เม.ย. ๒๔๙๘	๗๔ ม.๑๑ ต.เขาทะเล	พิธีกรรมทางศาสนา
๒	นางเรวดี วงศ์ขาวนา	๑ พ.ค. ๒๔๗๕	๑๔๖ ม.๘ ต.เขาทะเล	ฟังเทศน์ฟังธรรม

ด้านการแพทย์ไทย

ที่	ชื่อ-สกุล	ว/ด/ป เกิด	ที่อยู่	ภูมิปัญญา/ความเชี่ยวชาญ
๑	นายอุบล ไสโสภณ		ม.๓ ต.เขาทะเล	ยาสมุนไพร
๒	นายสุนทร ภูสันต์		ม.๓ ต.เขาทะเล	ยาสมุนไพร
๓	นางบานเย็น สันรัมย์	๒๔๙๖	๑๕๘ ม.๓ ต.เขาทะเล	อาสาสมัครสาธารณสุข

ด้านการประชาสัมพันธ์

ที่	ชื่อ-สกุล	ว/ด/ป เกิด	ที่อยู่	ภูมิปัญญา/ความเชี่ยวชาญ
๑	นายประมวล บ่องไรสงค์	๓ มิ.ย. ๒๔๘๙	๒๐/๙ ม.๑ ต.เขาทะเล	โหมชัก
๒	นางโสภิต พรเสถียรพงศ์	๖ พ.ค. ๒๔๙๔	๑๑๖ ม.๔ ต.เขาทะเล	พิธีกร

ด้านเกษตรกรรม

ที่	ชื่อ-สกุล	ว/ด/ป เกิด	ที่อยู่	ภูมิปัญญา/ความเชี่ยวชาญ
๑	นายบุญธรรม นาคนิยม		ม.๖ ต.เขาทะเล	ทำเกษตรปลอดสารพิษ
๒	นายทองพิม สีทาการ		ม.๒ ต.เขาทะเล	ทำเกษตรปลอดสารพิษ